

به نام خدا

فعالیت های یک گروه محلی زنان روستایی در مالزی

گروه محلی (Tompoq Topoh) ، یک گروه از زنان قدرتمند روستای بوم بون در جزیره کری در مالزی هستند که توانسته اند با ابتکار خود کارگاه تولید صنایع دستی را در روستا راه اندازی نمایند. اهالی این روستا همگی از قبیله "ماه مری" که یکی از قبایل بومی مالزی است می باشند. اگر بخواهیم نام این گروه را به فارسی ترجمه کنیم می توانیم بگوییم که این عبارت (Tompoq Topoh) به معنای "سر انداختن یک بافتنی" است اما ترجمه دقیقتر آن که به مفهوم فعالیت این گروه نزدیک تر است "آغاز یک همکاری" یا "آغاز یک فعالیت جدید" است. ماجرای این گروه محلی به زمانی بر می گردد که یکی از پیرزنان روستا تصمیم گرفت هنر بومی روستا را به دختران و نوه های خود آموزش دهد. هنر بومی این قوم، بافته هایی است که با برگ درخت پاندانوس تهیه می گردد (دارای برگهایی دراز و بزرگ با حاشیه تیز و اره مانند و قوسی شکل). در سال ۲۰۰۳ دختر جوان این پیرزن روستایی تصمیم گرفت جمع بزرگتری از دختران فامیل و دوستانش را گرد هم جمع کند و یک گروه محلی تشکیل دهند. هدف "مزنا" دختر جوان قبیله ماه مری این بود که زنان و دختران روستایی که اغلب به مدرسه

هم نرفته بودند بتوانند از نظر مالی مستقل شوند و حتی به خانواده خود نیز کمک کنند و هدف مهمتری که این گروه به دنبال آن بود، حفظ فرهنگ بومی و میراث ماندگار اجداد آنها بود. ۱۷ نفر از زنان روستای ۵۰۰ نفره بوم بون گروه را تشکیل دادند و در سال ۲۰۰۵ این نام را برای خود برگزیدند.

در حال حاضر کارگاه تولید صنایع دستی در این روستا دایر است و همواره نمایشگاهی از کارهای دستی اعضای گروه نیز در آن به نمایش و فروش گذاشته می شود. تولیدات این گروه در یک سایت اینترنتی نیز توسط یکی از فروشگاه های صنایع دستی در مالزی به نمایش گذاشته شده است. از ویژگی های بارز این گروه این است که بسیار فرهنگ و آداب و رسوم خود را دوست داشته و به آن افتخار می کنند و وقتی با آنها صحبت می کنی می توانی احساس تعلق را از قدرت کلماتی که انتخاب می کنند و با آنها قبیله شان و روستایشان را توصیف می کنند، متوجه شوی.

نکته مهم دیگر این است که این گروه یک صندوق کوچک دارند که هر فردی که کارش را به فروش می رساند موظف است مبلغ کمی را در آن بگذارد. این سرمایه های کوچک صرف نگهداری کارگاه و توسعه کار می شود. بخشی از این مبالغ نیز صرف تولید و انتشار بروشور و کتابچه های کوچکی می شود که آداب و رسوم قبیله ماه مری را به زبان انگلیسی تولید کرده و به فروش می رساند. یک سازمان غیردولتی در ترجمه و چاپ این نوشته ها به ایشان کمک می کنند.

با فعالیت های این گروه، امروزه این قبیله به خوبی شناخته شده است و گردشگران، محققین و فیلم سازان زیادی به این روستا سفر کرده اند و از نزدیک این گروه را دیده اند. من وقتی به همراه اعضای تیم، این گروه را دیدم، باورم نمی شد که زنان بی سواد یا کم سواد روستایی که به سختی می توانند به زبان انگلیسی صحبت کنند، چگونه توانسته اند اینقدر خوب خود را به دیگران بشناسانند؟ زنانی که بیشتر کارها به ابتکار خودشان بوده است و سالها بعد از شکل گیری توانسته بودند نظر سازمان های غیردولتی و دولتی را به خود جلب کنند و از تسهیلات آنها نیز برای معرفی آداب و رسوم قبیله خود استفاده کنند.

به راستی، خواستن توانستن است!